

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Constanța (Румъния), постъпило на 10 юли 2019 г. — TS, UT, VU/Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa de Asigurări de Sănătate Constanța

(Дело C-538/19)

(2019/C 357/22)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Constanța

Страни в главното производство

Ищци — въззивни жалбоподатели: TS, UT, VU

Ответници: Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa de Asigurări de Sănătate Constanța

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли да се приравни на спешен случай, както произтича от т. 45 от решение по дело C-173/09 (Елчинов), или на случай на обективна невъзможност да се поиска разрешителното, предвидено в член 20, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 883/2004⁽¹⁾, въз основа на което могат да бъдат възстановени в пълен размер направените разходи за това, че е получено подходящо медицинско лечение (болнично лечение) в държава членка, различна от тази по местопребиваване на осигуреното лице, фактът, че терапията, за която лицето е дало съгласието си, е предписана само от лекар от държава членка, различна от тази по местопребиваване на осигуреното лице, като се има предвид, че диагнозата и самият факт, че е необходимо спешно да се проведе лечение, са били потвърдени от лекар от здравноосигурителната система на държавата членка по местопребиваване, който обаче е посочил друга терапия, в сравнение с която терапията, за която осигуреното лице е дало съгласието си поради мотиви, които могат да бъдат квалифицирани от него като уместни, е поне със същата степен на ефективност, но има предимството да не причинява инвалидност?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, след като лекар от здравноосигурителната система на държавата членка по местопребиваване определя диагнозата и терапията, която поради мотиви, които могат да се квалифицират като уместни, лицето не приема, отива в друга държава членка, за да поиска второ медицинско становище и последното е за провеждане на друга терапия, която е поне със същата степен на ефективност, но има предимството да не причинява инвалидност — терапия, която осигуреното лице приема и която отговаря на изискванията на член 20, параграф 2, второ изречение от Регламент (ЕО) № 883/2004, задължено ли е осигуреното лице също да поиска разрешителното, предвидено в член 20, параграф 1 от посочения регламент, за да му бъдат възстановени разходите за тази терапия?
- 3) Допускат ли член 56 ДФЕС и член 20, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 883/2004 национална правна уредба, която, от една страна, обуславя издаването от компетентната институция на разрешителното за получаване на подходящо медицинско лечение (болнично лечение) в държава членка, различна от тази по местопребиваване, от съставянето на медицински доклад само от лекар, който осъществява дейността си в рамките на здравноосигурителната система на държавата членка по местопребиваване, след уведомление от ръководителя на компетентната институция в тази държава, дори ако терапията, за която осигуреното лице е дало съгласието си поради мотиви, които могат да бъдат квалифицирани като уместни, като се има предвид, че има предимството да не причинява инвалидност, предписана е само от лекар от друга държава членка като второ медицинско становище, и от друга страна, не гарантира в рамките на достъпна и предвидима процедура ефективен анализ от медицинска гледна точка в рамките на здравноосигурителната система на държавата членка по местопребиваване, на възможността да се приложи това второ медицинско становище, изразено в друга държава членка?
- 4) При утвърдителен отговор на първия и третия въпрос, при условие че са изпълнени двете изисквания, предвидени в член 20, параграф 2, второ изречение от Регламент (ЕО) № 883/2004, имат ли право осигуреното лице или съответно неговите наследници да им бъдат възстановени в пълен размер от компетентната институция на държавата по местопребиваване на осигуреното лице, разходите за терапията, проведена в друга държава членка?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82).